

RAZSVETLITE SE!

E-PALIHA.SI

List za pametne, dobrovoljne, kritične...
4. APRIL 2011

THE THIRD MAN

2

TRIBUL

TRIBUL PICTURE PRESENT

TRETJI ČLOVEK
NE ZAMUDITE

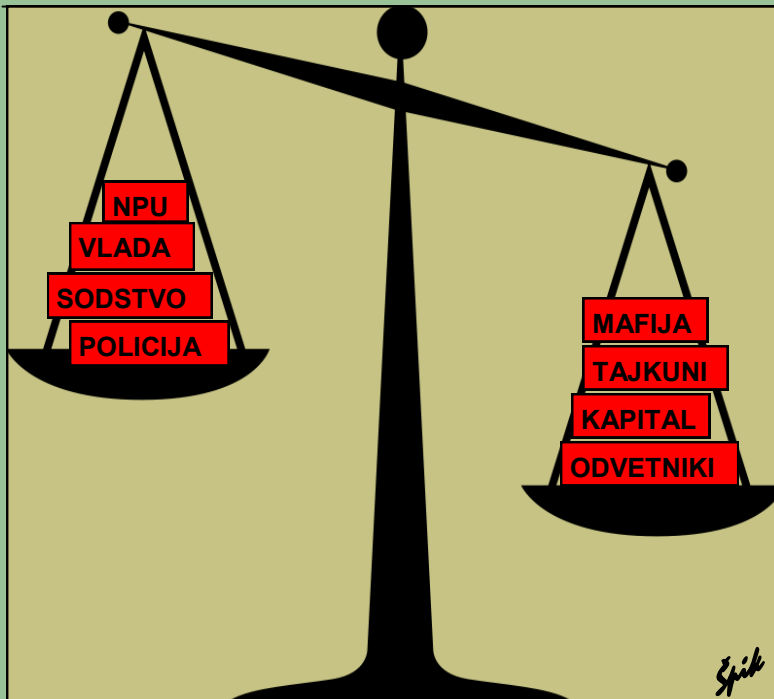
2

PREMIERA

2. FEBRUARJA

Aktualno, sveže, kritično....

SLOVENSKA REALNOST

JEDRSKA NEVARNOST

Pri nas so strokovnjaki skup stopili,
da bi na silnih sejah ugotovili,
ali jedrska nevarnost bi grozila,
če bi pri nas tla se premaknila.
Tole vam povem, pa ne prav rada,
pri nas največja je nevarnost- vlada.
Če poslušam samo gospoda Svetlika,
se mi pred očmi vse megli in premika!

(tečka)

SPOVED

Gospod, grešil sem!
Izza zamrežene stene,
v temo zre obraz.
Rdeč si! A jaz,
besede zate nobene,
imeti ne smem.
Pa vendar povej,
kaj glavo brezbožno mori,
da sem si prišel.
Oblast sem imel!
Ne marajo me, se mi zdi,
nič več ni, kot prej!
Odšel je Matej!
Brez službe se raja buni,
afere vsak dan,
predsednik bolan.
A kriminalci imuni,
na kazni vselej!
Ne gre več naprej!
Oh sin moj, saj dam ti odvezo!
Kot banko svojo,
škofijo mojo,
saniral boš pod pretvezo,
da vse bo kot prej.
A v mislih imej,
da bog je pravičen sodnik
in sodi prav vsem.
Le tega ne vem,
kdo tvojih je grehov vodnik?
V zrcalo poglej!

Špik

Aktualno, sveže, kritično....

Vele imponantno delo z malim delom

Jože Praprotnik

Slovenčki imamo res neverjetno srečo in še najbližje bomo resnici, ako napišem tisto o najbolj neumnem kmetu, ki ima najdebelejši krompir. Mi sicer nismo neumni in nimamo najdebelejšega krompirja, imamo pa zato tako vlado. Semaforizirano, pametno, razsodno in ambiciozno, ki je recesijo zgrabila za roge, pardon za rep, kar je še varnejše. Ko bo uredila še to študentsko malo delo, dijačke sprasila ob nezdrave malice, delavce privezala ob stroje ali na gradbene odre do 65 leta starosti ali za 43 let in delavke za šivalne stroje do 63 leta ali za 41 let, jim ukinila eventualne odpravnice, kapitaliste odrešila plačevanja v zdravstveno in penzionistično blagajno, ukinila plačane polurne malice in nadomestila za vožnjo na šiht, ja ko bo vse to naredila, bo recesija poginila kot povožen mucek, vlada pa se bo upravičeno lahko trkala po prsih in po čelu, saj bo opravila veliko delo. Skratka, ko bo Pahorčkova vlada uredila malo delo, bo opravila velikansko, grozozansko, svoje največje delo. Bravo BP in njegova vlada! Naša vlada.

Včasih sem razmišljal drugače, zdaj vem, da povsem narobe ali napak. Mislim sem, da je naš največji problem v

tem, da nam pravna država trdno spi v ustavi in da bi jo morali pod najnujnejše obuditi v življenje. O tem sem pisal in ker ni bilo odziva, sem prišel do spoznanja, da nam pravna država v bistvu zgledno funkcionira. Glejte, če lačen delavec – samo za primer – v trgovini nespretno zmakne (odtuji, ukrade) polsuho salamo in ga pri tem nečednem dejanju ujamejo, ga obsodijo za 6 mesecev aresta, ker tako določa naša sodna praksa. (Mimogrede: delavcu se to še vedno izplača, saj namesto polsuhe salame pride do pol leta urejene prehrane). Tudi za krajo kokoške je določena višina zagrožene kazni, kar je prav in tudi jaz ne bi smel svojemu direktorju, ki je z bajpasem molzel našo tovarnico, odrezati glavo ohrovtu na njegovem vrtu. Odtujevanje glave ohrovtu ocenjuje naša pozitivna pravna praksa kot krajo, za katero je zagrožena zaporna kazen, molžo matičnega podjetja z bajpasom pa ne, ker takšnih primerov naša pravna praksa še ne pozna (kure so kradli v prav vseh družbenih sistemih, molžo matične tovarnice z bajpas firmami pa so počenjali samo pri vzratni vožnji iz socializma v kapitalizem, česar v zgodovini še ni bilo – op. j.p.) pa je zato ne tretira kot gospodarski kriminal in to razumejo tako tožilci kot tudi sodniki. In pravo(neraz)sodni

ministr(ant)i tudi. Je pa manjkajoča glava ohrovtu bolj očitna, kot manjko v tovarniški bilanci, saj se na vrt razume vsak, ki loči korenje od paradajza, na bilanco pa ne. Tudi odpravnice direktorjev, ki grejo enim v nos in ki so jih prejeli neutrudni Kramar, Šrot, Bavčar in drugi, ne smemo jemati kot zlo, saj je tajkunov malo, nas navadnih ljudi in potencialnih tatov pa blizu dva milijona. Tudi preplačane avtoceste, slabo zgrajene bolnice (onkologija, pediatrija), zadrege z operacijskimi mizami in pred tem tatinsko olastninjene tovarne so v bistvu malenkosti v primerjavi s študentskim malim delom, saj vemo koliko študentov (pa ne le študentov, celo penzionistov) dela ob študiju in koliko jih še bo. Tisti, ki govorijo, da bi v Sloveniji po opravljeni denacionalizaciji morali opraviti tudi revizijo pri(h)vatizacije gospodarstva, se pa sploh motijo, saj ko bo urejeno malo delo, bomo na konju z ročaji. Borči le tako naprej !?!

Aktualno, sveže, kritično....

Nov velik dosežek pravosodstva

JOŽE PRAPROTNIK

Slovensko pravosodje resnično nikoli ni bilo zadosti hvaljeno, nikoli dovolj dobro nagrajevano, zato je prav, da javnost odločno podpre prizadevanje gune špeglaste sodnice za izenačenje sodniških colng s poslanskimi tringelti. K zadnjem velikem, kaj velikem, gromozanskem dosežku sodstva in tožilstva nočeš hočeš moramo prišteti afero SATEX, ko so štirje mandeljci oškodovali Novo Kreditno Banko Maribor za nič manj kot 11 milijonov evrotov. Zanj je sodišče razpisalo 148 in realiziralo 39 sodnih obravnav. Da bi bilo delo sodišč opravljeno še bolj temeljito, je vrhovno sodišče leta 2008 preprečilo nadaljevanje sodnega postopka in ga vrnilo na začetek. Tožilstvo – tako ženeralna državna tolažilka Barbara Brezigar – se je matralo na vse pretege in sodnikom je lil švic v potokih, toda zadeva je – zastarala. Namesto aresta bodo lumpki navsezadnje še tožili državo, se pravi nas, za psihične bolečine, storjene jim v dolgih mesecih čakanja na zastaranje. Skratka ali zdolga sodniki in tožilci so naredili vse, kar je bilo v njihovih močeh in celo nekaj več, a jim je na koncu, tako kot v primeru Begunjskega Elana, zmanj-

kalo nekaj borih uric časa. Še najbolj je zato kriv koledar, saj je le vsak drugi mesec dolg 31 dni, pa tudi premikanje ure na letni in zimski čas, kar povsem zmeša človekov bioritem, kako ne bi sodničinega. Kljub vsemu pa moramo izreči pravosodstvu, sodnicam in tožilkam vse priznanje za odlično opravljeno delo, saj so dale vse od sebe. In za sebe.

Vsaka druga žrtev nasilja

JOŽE PRAPROTNIK

Beremo, da je že vsaka druga ženska žrtev nasilja, kar ni le šokantno ampak tudi zaskrbiljujoče. Skrbi nas lahko tudi zato, ker v tej raziskavi niso zajete tiste, ki jih ne trpinčijo dedci, ampak mamka država, ki dovoljuje matranje babnic, recimo šivilj, ki delajo brez plačila, se pravi za blažev žegen. Ampak to je že druga štorija.

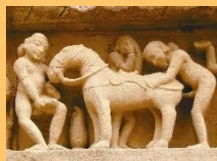
Toda zakaj nacionalna raziskava ni vključila podatkov o nasilju nad manjšino, saj je nas dedcov manj kot babnic in še znatno krajši rok trajanja imamo. Ajnfoh povedano, ker nas bolj hitro pobira nas je tudi manj. In zakva v raziskavo niso vključili podatkov o maltretiranju nas dedcov, o babjih letečih talarjih, ki žvižgajo v smeri descovskih glav, o dedcih gospodinjcih, o dedcih, ki jih babnice izsiljujejo z gunim onem med..., o descih, ki rihtajo mulčke, kuharijo, pospravljajo ob grožnjah z valarjem in ob zmerljivkah, ki jih mirno in suženjsko požirajo. In navsezadnje pomislite vendar ljudje božji, da je vsa najbolj groba slovenska sila, vojska in policija v babjih rokah, v rokcah Ljubice in Katarince, ki v vladi nosita hlače. Joj prejoj !!!

Aktualno, sveže, kritično....

DOVOLJ IMAM TE PERVERZNE INKVIZICIJE

S Poudarkom NA PERVERZNOST in INKVIZICIJO

PAVLIHA SI OBETA NOVO PODOBO

Dobrova, 1. aprila 2011

Uredništvo E-Pavlihe se je odločilo spremeniti svojo podobo z novim logotipom. Dogovori z dežurnim Pavlihom sicer še potekajo. Kaj bodo prinesla pogajanja se še ne ve natančno, poroča SPA, po vsej verjetnosti pa ne bodo lahka. SPA

ŠE EN NOV SLOVENSKI EVRO KOVANEC

Ljubljana, 1. aprila 2011 - Banka Slovenije je v dogovoru z Novo ljubljansko banko v zahvalo za sanacijo le te izdala spominski kovanec za za 2€ (na sliki levo). Z izdajo je končno ugodila nenehnim prošnjam Boruta Pahorja, ki že dolgo časa želi s spominskim kovancem obeležiti svoje uspešno delo predsednika vlade. Celotno naklado, 2.000.000 kovancev je odkupil sam in jo namerava razdeliti med reveže v Sloveniji. Vsakemu po en kovanec.

SPA

VSEM V POSMEH

Pa kaj za vruga smo ena država,
ko kot najpomembnejši, naš državljan,
bolnišnico mora, plačati si sam,
a v državi bolnišnic poplava.

A tole povem vam, ko jaz bom bolan,
naj peljejo raje me v Bangladeš!
Za tisto bom bolnico še spraskal keš,
sem z leti odrekanja dal ga na stran.

Če pa, državljan moj, nazaj se ozreš,
vsi naši veliki zaupali so,
v naše zdravnike in naše nebo.
Kaj ljudstvo bo reklo, nikoli ne veš.

Lahko le monarh si privoščiči vse to,
Amerikanci, Bosanci al' Turki.
A vendar v tej tragikomični burki,
zaupanja med državljani ne bo!

Špik

Aktualno, sveže, kritično....

One Man Band

JOŽE PRAPROTNIK

Pa kaj ta tu zgoraj podšrajbani zdaj bluzi s to angleščino, se bo kdo pridušal in nemara mu bo vzlic tega prišlo, da tega pa jest že ne bom bral(a). A nikar takoj ne vrzite kuruze v puško ali obratno, saj tudi prezident vlade gospodič Borut Pahor po razkritju onih svinjskih depeš pasme Made in USA ni užaljeno pobesil trepalnič, ampak si je nadel zgolj nekoliko podaljšan obraz. Pa še tega povsem brez potrebe. Točno tako, brez vsakršne potrebe! Razkritje tistih depeš je pokazalo celo več. Pokazalo je, da je samo nekaj dni pred tem (nikakor nekaj mesecev ali let) prisklednik države Danilo Turk preprosto blefiral, ko je na vprašanje žurnalistov o naši vladi z nasmeški dejal, da do te vlade čuti precejšnje simpatije. Enkrat simpatije, potem pa prav nagravljen spljunek gospodu Borutu naravnost v obraz. Tako torej prisklednik države, da o žurnalistih niti ne govorim, saj so kar tekmovali, kdo bo Boruta spravil v hujšo zadrego, bla-mažo ali v drek.

Pa je le prav, da se vsaj jaz stozavzamem zanj. On, se pravi naš Borut, je solist razglašene orkestra, v katerem vsak po svoje improvizira, večina pa šele uglaša svoje instrumente. Veliki ON pa preprosto sestopi z Olimpa, zakorači iz

enega na drugo veleposlaništvo, lobira za našo ekonomijo, odfrčov je k beduinom in pri Gadafitu rihtov posle za Zidarja, od katerih bi kak evro padu tudi v SCTjevo kaso in potem ko se eni unterfuzlajo okoli kolma za guno proizvodnjo štajerskega smoga, on dva štir šest zrihta novo atomsko centralo. In poglejte to. Odkar nam rihta gunga Germana, da bi porihtov naš ajzenpon, so temu izgube padle skoraj na nulo. Ja Borut je tata mata, On je vse, drugi so takorekoč nič. Zato pravim, da je on naš One Man Band, orkester enega samega izvajalca in pevca izbranih rim in besed, kar poslušte ga!! Ja in tega ni vkopčal prezident države in tega ne vkopčajo žurnalisti, ON pa nam drži vse vajeti v svojih rokah, da nam kočija s pobezljanimi šimljni ne pade not v recesijski graben, kjer so se znaidle grške, irske, portugalske makine, ne pa naša socialistična dera brez žlajfov. Ne, resnično ni prav, da ga vsi zmerjajo, ko pa še Klintonovo Hilarijico skrbi za njegovo zdravje in koliko neki ima Borut še pod palcem, ker si mora iz svojega žepa plačevati službene kavice. Ja vsi drugi žurnalisti in politikanti so mu fofšljivi ino ljubosumni, odkar se poleg Jadranke zanj zani-pa tudi Hilarijica. Našmu Borču bi pa pri priči privoščili ono hlačmanko Merklino Geli. Da bi jih kap!

KAKO SE ZADOLŽUJE NAŠA DRUŽINA

Pa saj se zadolžujemo res že pol stoletja. Naša družina namreč. Ko sem bil še rosno mlad, je bil moped, Tomosov seveda, saj drugih niti ni bilo prva stvar, ki si jo je mlad mulec moral nabaviti. Je bil pač statusni simbol in ni bilo druge, kot zadolžiti se. Nekaj smo dobili z nabiranjem gob, nekaj so primaknile tete in strici, pri starših pa smo si sposodili ostalo in bili strašno pridni doma, da so nam kdaj kak obrok odpisali. Kaj hitro smo se osamosvojili. Tisti, ki nismo študirali, že pri 18. pa ajde spet v dolgove. Jasno, da je bilo plače dovolj le za skromno opremljeno sobico in golo preživetje. In potem se je začelo. Z ženskami seveda. Čim je prišla ženska v hišo, so se začela velika zadolževanja. Skupno življenje je terjalo večje stanovanje, najemniško seveda. Ta so bila neopremljena in že so tu prvi veliki pufi. Tisto, kar so dali starši je šlo najprej za posteljo, delovno sredstvo nadaljevanja zadolžene rase,

Nadaljevanje na 8. strani

Aktualno, sveže, kritično....

Kar je ostalo pa za žlice in krožnike, morda še za kako staro mizo in kak stol. Za vse ostale dobrine pa kredit. Kredit za pralni stroj si odplačeval najmanj 2 leti da o ostalem niti ne govorim. Ko so prišli otroci je bilo treba zgraditi hišo ali pa kupiti stanovanje, če že nisi imel sreče, da si dobil družbenega. En sam puf na puf pa še kak za poplačilo prejšnjega. Bili smo pravi čarodeji. En puf smo spremenili pri znancih trgovcih v gotovino, da smo plačali polog za drugega in tako do tiste meje, ko od plače ni več nič ostalo. Ampak, preživeli smo nekako in zdaj, tik pred penzijo z ženo že računava. Še 2 leti in iztečejo se nama vsi krediti. Pufov sva se najedla do sitega in zdaj bova živela srečno brez pufa do konca svojih dni.

Tako sva mislila. Pa ni čisto tako. Vsak večer, ko si pogledaš poročila, ugotoviš, da si z vsakim dnem bolj zapufan. Okrog 150€ za Zidarja. Pa ne za tistega, ki je zidal našo hišo in tudi ne samo eden v družini, ampak vsi štirje pa še vnučka zraven. Eto pa je šlo 700, 800 evrotov k vragu. Pa še več za Ljubljansko banko. Tu so še Hildka pa Bine, Bavčar in Šrot in ostali požrešneži med katerimi je še država, ki je najbolj požrešna. Ti, ki vodijo državo so pravi mojstrovalci v zadolževanju. Sploh zadnji dve leti prav tekmujejo sami s sabo, kdo bo imel več

pufa v svojem resorju. In če jim vrli državljani ne bomo poplačali njihovih silnih pufov, nam bodo pač vzeli. Nekaj pri penziji pa pri davkih, dohodninah, trošarinah..... Čakam samo , da država uvede še preživnino zase.

Vsi se silno čudimo in benti- mo, kako ti mojstrovalci delajo z državo. Kot svinja z mehomo. Le zakaj? Se čudimo namreč. Pa, saj so se v mladosti naučili, kako se je treba zapufati, a ne? Resda se večini tem mojstrovalcem ni bilo treba pufati, saj jim je bilo že lepo postlano, so pa to lahko videli ali pri starših ali pa pri prijateljih. Tako je to. Kar se Janezek nauči, Janez zna. Pa Ivan, Hilda, Bine, Borut, Igor...tudi.

Špik

KREDIT

**Da si bolj napolni rit,
naš erar za naš denar,
in da pogasi požar
hitro vzame en kredit.**

**Ta naš Borut pa je zvit,
za popularnost silno
In bazo volilno,
vse nas pahne v kredit.**

**Firme padle in banke,
pa požrešna država
in nje lačna uprava,
so se ujeli v zanke.**

**Pa ta folk je res zabit!
Če že hoče biti sit,
svojo polno imeti rit
naj pa vzame si kredit!**

Špik

Bogdan Novak**človek z veliko začetnico**

Novinar, urednik pisatelj. Človek z bogato biografijo in še bogatejšim duhom ter bogatim opusom dolgoletnega dela. Z eno besedo - ČLOVEK z veliko začetnico. Dolgoletni dopisnik, član uredništva pa tudi odgovorni urednik **Pavlihe** z ostrim jezikom . To je **Bogdan Novak!**

Misli v tabletkah - izbrani aforizmi BOGDANA NOVAKA

Pred uporabo se posvetujte s svojim psihiatrom ali dežurnim psihologom.

Socialnih razlik ni. So le razlike v dohodkih.

Veliko ljudi živi v upanju, še več na upanje.

Čeprav je slab gospodarstvenik, si je v enem letu prigospodaril vilo in avto.

Denarja je na pretek. Le v napačnih rokah je.

En dober delavec deset slabih direktorjev odtehta.

Iz majhnega raste veliko, iz velikega pa kriminal.

Kjer nič ni, še blagajnik ne more krasti.

IZGOVORI ZA V GOSTILNO

Priti v gostilno ni kar tako.

Res je sicer, da se pogosto znajdeš za šankom, še pre-den se tega dobro zaveš, toda pot do tja je zelo dolga.

Biti moraš zelo domiseln.

Če greš v gostilno iz službe, kar je najbolj pogosto, si moraš izmisliti dober izgovor za šefa.

Najbolje je, če tudi šef ne zavrača dobre kapljice. Povabiš ga na kozarček in potem se skupaj zapijeta. Potem se ti ni treba izgovarjati.

Hudo pa je imeti takega šefa, ki ga komaj gledaš v službi, kaj šele, da bi ga vabil za šank.

Pogosto so šefi tudi sovražniki alkohola, vendar če malo bolj poprs-kate po njihovi preteklosti, boste največkrat ugotovili, da so bili nekoč že skoraj kronični alkoholiki, zdaj pa se utapljujejo v karieri in sadnih sokovih, pri

čemmer morajo žreti pomirjevalne tablete, da se ne bi obesili na prvi hruški.

Šefa, ki uživa pomirjevala, spoznaš po malce klecavi hoji. Tudi mehka kolena imajo, ne samo hrbtenico.

Izgovorov, kako izginiti iz službe v gostilno, je na tisoče.

Zvijate se in rečete, da vas boli želodec, da ste nerazpoloženi, da se vas loteva azijska gripa nove vrste, da ne smete domov brez glavnote solate, da morate kupiti liter mleka za lačne otročiče, da ste pozabili kupiti rože za obletnico poroke in podobno.

Imeti morate vsaj 230 različnih in izvirnih izgovorov, kajti približno toliko je delovnih dni v letu. Potem lahko začnete uporabljati še enkrat iste izgovore od začetka.

Šefi namreč nimajo dobrega spomina in sploh niso preveč bistri, saj zato so jih tudi naredili za šefe. Temelj pametne kadrovske politike je vedno ta, da dobri podrejeni ne smejo misliti z lastno glavo, ampak lahko samo vneto prikimavajo in izvršujejo naročila.

Danes smo v službah že toliko napredovali, da ima skoraj vsak uradnik svoj računalnik. Lahko si naredite program, s pomočjo katerega vam bo računalnik vsak dan ponudil nekaj svežih izgovorov, ki vam bodo omogočili odhod v gostilno.

Nadaljevanje na 9. strani

Iz knjige Bogdana Novaka

ŠOLA ZA PIJANCE

Bogdan Novak

Čudno. Takšnega programa še ne izdelujejo.

Tistega, kar človek najbolj potrebuje, ni.

Na primer v semenarni ne morete dobiti niti vrečke osatovega semena, da bi ga vrgli sosedu na zelenjavni vrt.

Včasih pa se le zgodi, da se ne domislite nobenega dobrega izgovora za odhod v gostilno, ali pa je šef preprosto tako slabe volje, da ne bo nasedel še tako prefi- njenemu opravičilu.

Tedaj vam pomaga le eno. Stopite k šefu in mu zabrusite v obraz:

»Do grla sem vas sit! Niti gledati vas več ne morem!

Grem v gostilno, kjer se bom iz obupa zapil in upam, da bom v pijanosti lahko vsaj za hip pozabil na vaš obraz!«

Obrnite se in zaloputnite ob odhodu za seboj vrata. Pot v gostilno je prosta.

Povem vam, da bo vsak šef ostal brez besed in vam ne bo niti približno poskušal preprečiti odhoda v gostilno. Kvečjemu bo prišel za vami in se ga bosta skupaj nacedila.

ŠE NEKAJ MALEGA O IZGOVORIH

Po nekaj letih zakonskega življenja je čisto vseeno, kaj poveste ženi za izgovor, da lahko greste v gostilno.

Na začetku, dokler se tega ne navadi, pa je treba biti kar domiselen.

Najlaže je, kadar greste v gostilno kar iz službe. Ni vam treba iskati izgovora, da bi ušli od doma. Najti morate le primerno opravičilo, zakaj ste se vrnili iz službe šele ob dveh zjutraj popolnoma pijani.

Če se ne domislite nobenega pametnega izgovora, se naredite mrtvo

pijanega - če se vam je seveda sploh treba delati - govorite nerazumljivo in se zvrnite v posteljo ter že spotoma zasmrčite.

Izgovarjanje ste tako preložili na jutro.

Zjutraj je iskanje izgovorov lažje. Če mora žena prej v službo kot vi, se delajte, kot da spite, dokler ne odide.

Potem imate priložnost, da po službi ali že prej spet

zavijete v alkoholišče in se potem izgovorite enkrat za dvakrat.

So pa tako zoprne žene, da vas zbudijo, preden grede v službo in terjajo odgovor, kje ste bili sinoči.

Običajno hočejo izvedeti več kot policija.

Kje si bil?

Zakaj si šel pit?

Prijatelj je imel rojstni dan.

V redu. Kje ste pili?

V Šumiju.

Šumi je odprt samo do osmih.

Kje si bil potem?

Potem smo šli v Mucó.

Mucó zaprejo ob desetih.

(Neverjetno, kako ženske malo hodijo po gostilnah, a so povsem na tekočem, do kdaj je katera odprta!)

Kje si bil potem?

V Emonske kleti.

Emonska klet, hvala Bogu, dela do dveh.

Toda žene vas pravzaprav ne zaslišujejo, ker bi rade vedele, kje ste bili in kaj ste pili.

Ne, žene kot mimogrede poizvedujejo, kdo vse je bil zraven.

Kaj ste govorili?

Kdo je to rekel?

Kje se je dogajalo?

Za božjo voljo, med zasliševanjem niti približno ne omenite navzočnosti ženske osebe!

Še za natakario recite, kako sploh niste opazili, da ni bila moški.

Ženske namreč mislijo, da moški takoj, ko se ga rahlo nacedijo, začnejo grabiti vse, kar nosi krilo in ženske hlače.

To je zelo krivično, kajti takrat grabimo samo tiste, ki jih lahko dosežemo od sank.

Če boste torej trdili, da ni bilo nobene ženske v vaši družbi, se bo vse srečno končalo in žena vam bo oprostila.

Kakor hitro pa boste omenili, da je bila z vami v lokalu tudi ženska, pa čep-rav je to upokojena kolegica Mici, ki jih ima že čez šestdeset, je brezzoba in grbava, se bodo začeli napadi ljubosumnosti, ki vas bodo potlej vselej ovirali na poti v gostilno.

Vedno bo žena vpila za vami:

»Babjek! Saj vem, da hodiš v gostilno samo zaradi Mici! Mene pa nikoli ne pelješ ven!«

Pri tem sem odkril še eno čudno žensko logiko.

Žena možu niti ne zameri, če mimogrede poonegavi kakšno prijateljico.

To se ji zdi celo imenitno, ker ima moža, ki je še vreden greha tudi v drugih očeh.

Pač pa je hudo ljubosumna, če ima mož prijateljico, s katero ne seksa, ampak se samo zaupno pogovarja. To, da bi mož zaupal svoje najbolj intimne misli komu drugemu kot ženi, to je pa že preveč!

Stran Franja Frančiča

Franjo Frančič, slovenski pesnik, pisatelj

HRPELJE KOZINA –

KOŠANA

Sneženje se je znova okrepilo in tudi sunki burje so znova postali močnejši. Večina potnikov, ki je zamudila politično predavanje Joška Joljevščka, se je prebudila iz dremeža in njihova prva misel je bila, če je ostalo še kaj krepčilnega, ki bi privezalo dušo, da ne bi izgubljena tavalala tam zvezdami in oblaki.

Desetič se je preko zvočnikov zaslišal osladni glas hit popevčice, ki je parala ušesa:

...bele snežinke, ki so bele, še bolj bele in debele, debelo bele...

V bistvu, pomisliš, kako malo je potrebno, da je naše trpeče žalostno izumirajoče pleme zadovoljno spokojno in srečno. Z več dreka ga futraš, dodaš še malo kruha in iger, pa se nekako rine.

Ker vedno je tako, pa preživijo ritolizniki, kruhoborci in pizduni.

Beseda je stekla in tudi pijače je bilo na srečo še dovolj.

- Vztrajam, je rekel zapuščeni mladenič, gandža je koristno zdravilna rastlina, pomaga pri bronhitisu, kašlju, depresivno-suicidnim mislim, če pa jo redno

kadiš, ti ni niti do seksa, službe in ženske družbe.

- Blodite, mladi mož, kaj pa tradicija?! Kaj pa krvavice, veselice, kaj pa pater Ašič, kaj polaganje rok, bioenergija in alternativna medicina? se ni strinjala zapita gospa v belih rokavičkah.

- Da, da, je rekel samozavestni recidivist, ki ga po popitem alkoholu ne bi spoznala niti njegova mati.

Pa smo nazdravili, razloga pač ni nikoli težko najti, lahko je rojstvo ali smrt, ločitev ali poroka, cerkveni ali državni praznik ali pa čisto običajen dan, ko malček preveč zametava sneg in si prisiljen preko radijskih valov poslušati debil pop glasbo.

- Imel sem prijatelja, pil je preko mere, pa mu je šla prostata, pa mu je šel mehur. Na malo potrebo je hodil vsake dve uri, kar zna biti silno neprijetno. Šel je k tej znani bioenergetičarki v vasi Avber na Krasu. Položila je čudežne ročice na njegova moda in priključek in basta! je bil pogumen recidivist.

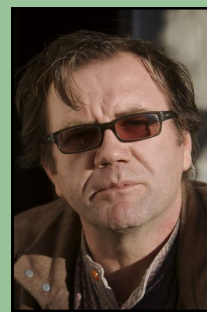
- In? smo ga spraševali po zaključku storije.

Nič in, po obsevanju je hodil na malo potrebo na pol ure. Negativne vibracije!

Nismo niti dobro dvignili kozarcev, ko je ob počasi se plazem vlaku v naš kupe skočila neka čudna pojava v potapljaški obleki.

Da, bil je naš svetovni slavn ultramaratonec Martin Ribon. V desni roki je nosil kisik bombo, v levi pa pletenko cvička. Ko je snel potapljaška očala, smo videli, da mu na desni strani ustnic počasi rastejo škrge, med prsti pa plavalna kožica.

- Ma ljudje božji, vam rečem, ne vem zakaj me nihče tu ne ceni in ne mara, mi ne morejo hoditi vštric ali kaj, tujina pa me ceni. Bil sem v Bukarešti, v Tirani, Ankari, zdaj pa grem še v Košano, kjer imam predavanje o svojih plavalnih podvigih, je naložil in nagnil pletenko ter izpil vsaj literček cvička v desetih dolgih požirkih.

Stran Franja Frančiča

Franjo Frančič, slovenski pesnik, pisatelj

Torej se je v Košani obetal in v bifeju Rakek izplaval. Pa to vrhunski kulturni dogodek. Stas je plovba, da je ni v svetovnem Martina Ribona je bil dokaj merilu. Da ne rečem nič o tem, nenavaden za vrhunskega šport- da sem imel zadnje leto 651 pre- nika, trebušček je imel kot sod davanj o pravilnem dihanju, piva, rit banka od vogala, roki pa astronomiji, agronomiji in bio kratki na tankih nožicah, ki so kmetijstvu. Pa kje je na svetu še bile obute v plavutke. Jezik pa tak genij, lepo vas prosim?

mu je tekel, kot da pije šmarnico Resnično smo bili ganjeni in in cviček tja od tretjega leta svo- osupli, posebno, ko smo opazili jega srečnega otroštva. kako dolge požirke dela ta naš - Tujina me hoče, pa mi zavida- športni ponos Martin Ribon. jo, pa toliko sem storil za promo- - Samo to vam še povem, če ne cijo naše dežele. Glejte, najprej dobim naslednje leto vsaj sem preplaval praktično vse Zupančičeve nagrade, Štrekljeve ponikalnice, Gradaščico, pa juž- ali velike Prešernove, bom skočil ni tok Ljubljani, kar je seveda na panti v Piranu v morje in bom smrtno nevarno, veste koliko plaval in plaval, kot tista lepa smeti je v Ljubljani, kolesa, Vida, ki je tako pogrešala tiča od motorji, računalniki, samomorilci, zamorca, da je več nikoli ni bilo plastične vrečke... A vi veste nazaj!

kako nevarno je, če te med pla- Tu pa se strinjam z vami, imela vanjem ugrizne utaplajoči se sem mrzlo teto, ki je spoznala samomorilec?! Kaj ugriz anakon- študenta iz Gane, strastna in de! Kaj pa vse te platenke in romantična ljubezen vam je to plastične vrečke. Smrtno nevar- bila, telesi sta se prilegali, duši pa malo manj. No, ta mrzla teta no, vam povem iz prve roke, Minka se je vedno hvalila kako vsaj dvajsetkrat sem bil v živ- veliko orodje je imel njen izbra- ljenjski nevarnosti in samo čude- nec, ki jo je podurhal nazaj v žu in cvičku se moram zahvaliti, Gano po končanem študiju, kjer da sem preživel. V enem tednu so ga čakale tri žene, je rekla sem preplaval Cerknjsko jezero, gospa v belih rokavičkah. ki je takrat ravno presahnilo, pa - In, kako je bilo z vašo mrzlo sem moral večino poti opraviti teto? sem vljudno vprašal. peš, potopil sem se v ponikalni- ce, v bifeju Planina sem zaplaval

- Klasika! mi je odgovorila.

- Ste lahko malo natančnejši, sem vztrajal.

- K nunam je šla, k Uršulinkam, sicer pa je že dolgo znano, da imajo pri njih najboljše rave partije!

Nihče ni točno vedel zakaj se je ujezil naš slavni športnik Martin Ribon, morda ga je prizadelo, ker ni bil v središču pozornosti ali pa mu je mati prezgodaj odtegnila dojko pri dojenju.

- Ma kaj bom jaz to poslušal, o nunah, saj vem kako je z njimi, pa tetah, jaz vem, sem veliko prepotoval, sem bil v Mačkovcih, pa Hoterdščici, pa na Hudi južni, jaz sem svetovljan,

naj bo stara ali mlada, vsaka ga ima od Martina rada! Je zaklical in še pred postajo v popolni potapljaški opremi skočil skozi okno preden smo prispeli v Košano. Bombo od kisika je seveda pozabil, pletenke s cvičkom pa ne.

Srečna dežela, ki je preplavljen- ja s plavalci, jadralci, psihopati, politiki, dezertjerji, lenuhi, goljufi, nesposobnimi politiki, dolgočasnimi umetniki, kirurgomehaniki in drugimi manekeni terena. Samo Martin Ribon pa je resnično samo eden pod soncem.

Pavliha, ha, ha, ha...

Vic ki kroži

Gneča na obvoznici. Ves promet stoji.

Nekomu en tip potrka na okno.

Ta odpre in vpraša: "Kaj se pa dogaja?"

"Teroristi so ugrabili Pahorja, Cvikla, Kresalovo, Golubiča in JJ in hočejo 10 milijonov ali jih bodo pa polili z bencinom in zažgali, tako da zdaj zbiramo..."

"Koliko pa dajejo ljudje?"

"Pa, dajejo po liter, dva..."

NEBESA

Pred nebeškimi vrati stoji jezen možki in vpije:

"Kaj se dogaja!? Kaj počnem tukaj? Poglejte me! Star sem komaj 40 let, ne pijem,

ne kadim, hodim zgodaj spat in zdaj sem tukaj pri vas! To je napaka! Prosim preverite!"

"Kaj takega se še ni zgodilo," ga prepričuje Sveti Peter. "Vseeno bom preveril. Kako se pišete?"

"Radkon dr. Fides."

"Kaj ste po poklicu?"

"Zdravnik."

"Da, seveda... Našel sem vas. Dr.

Radkon

Fides, zdravnik. No, gospod

Fides, po naših podatkih ste umrli od starosti."

"Kako od starosti! Nemogoče!

Star sem šele 40 let!"

"Ne vem, ne razumem najbolj," odgovori Sveti Peter.

"Sešteli smo vse redne delovne ure,

nadure, dežurstva, nedeljsko delo, delo ob praznikih in to je zneslo 113 let. Najbrž je bil že čas."

DELOVNI ČAS

Na vratih piše, da ordiniramo samo do treh popoldan in da dežurstvo do nadaljnjega ne izvajamo, zaradi prenizko ovrednotenega dela v času dežurstva! Vem, gospod zdravnik, ampak tisti pes, ki me je ugriznil ob štiri, najbrž ne zna brati!

Samuel L. Clemens

MARK TWAIN

- Če bi volitve kaj pomagale, bi jih prepovedali.

- Če ne berete časopisov, ste neobveščeni. Če jih berete, ste narobe obveščeni.

- Včasih se sprašujem, če nam vladajo pametni ljudje, ki se hecajo ali imbecili, ki mislijo resno.

- Ne pustite, da se vaše šolanje vmešava v vašo izobrazbo.

- Amerika je država brez izrazitega razreda kriminalcev, z možno izjemo Kongresa.

- Lepo je, da so odkrili Ameriko. Še lepše bi bilo, če bi jo zgrešili.

Joco

Cime na balkonu, žena mu reče:

Cime, prid not, k dežuje.

Cime: Sej zuni tud ...

MUJO

"Mujo", dere se Suljo preko ulice, "voliš ti seks u troje?"

"Volim", kaže Mujo.

"Onda požuri kuči, možda stigneš." :-))))

OPOZORILO

Pred šolo je bil na cesti napis z opozorilom:

"Pazite, da ne povozite otrok!"

Z otroško pisavo je bilo pod napisom pripisano:

"Počakajte raje na učitelje!"

FUNKCIJA

Prijateljici blondinki se dobita na klepetu v kavarni. Tista, ki ima moža v službi v tujini, potoži: "A veš, da je moj postal

impotenten!"

"Ne! A res? Ali je to več kot konzul?"

VISOKA STAROST

Upokojenca sedita v parku in se pogovarjata:

Kako kaj tvoja žena?

Kar dobro. Pred dnevi je imela rojstni dan.

Koliko let pa ima?

O tem raje ne bi, lahko pa povem, da so bile svečke dražje kot torta.

LOČITEV

Danica potoži prijateljici:

Moj mož je nečloveški. Že dvajset let sem nesrečna z njim.

Ja, zakaj pa se ne ločiš?

Ločim? Naj ga po vsem tem še osrečim? star ☆

Pavliha leta 1971

— Tale sosedov Janez je pa res čuden: vso mehanizacijo si je iz Nemčije pripeljal, po lestev pa še kar naprej k nam hodi!

Zadnja stran

LJUBLJANA Oražnova ul., 2. februar 2010

SPA sporoča, da je tretjega človeka na Oražnovi preganjal pobesneli bul matif zaradi ljubosumja. Policisti to sicer zanikajo, a iz pasjega vira, ki je blizu omenjenemu cucku smo izvedeli, da je tretji človek policist, ki je na licu mesta ustrelil njegovega pasjega prijatelja. Zanikanje policije je razumljivo, saj bežanje pred cuckom meče slabo luč na celotno slovensko policijo. Po poročanju iz državnega tožilstva, sta dve priči videli bežati tretjega človeka, obstajajo pa menda tudi dokazi - strgana policijska uniforma.

Več o zadevi pa si boste lahko ogledali v filmu TRETJI ČLOVEK, ki so ga posneli v večini v Sloveniji prav na Oražnovi ulici v Ljubljani.

SPA (satirična Pavlihova agencija)